

си кодината из батак'т, та ѝ вуседжан и на двадни-
 т' рок подир дзурит' стигнал та си дошел и таи
 у тѣх си.

Како се прибрал елжит', на цар'т му станало
 мирак да паури, каи' бил можи тоах дѣто му стори
 таквоти неману, и от дѣ е дошел. Питанн, распитва
 м, никаи' не се потбрил да го знаи' и да го познава. По
 прикаскит', царската дѣцери - Келовата жена,
 се остина ре е туи' таи' оуди, дѣто го видидала в'
 чедината, ама каи' бил таи', никаи' немогнал
 да ит' расправн. Дикети чедитарот, та го питанн
 и таи' незнаи' какво да ит' каже, напоетанн то-
 го Келта, ако го познава да го каже, а тои' дуган ра-
 менѣ и нищо не казвал. Капкото цар'т бил на мѣ-
 рак, дѣцери му - Келовата жена, дваи' повеле ме-
 рак ѝ казано и се розбоѣтна веле на умиранѣ, не
 ѝе да погледне веле никого.

